

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Sžk/14/2020
Identifikačné číslo spisu: 5017200250
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: JUDr. Viola Takáčová PhD.
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5017200250.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: U.. I.. T. L., M.. XX. T. XXXX, B. XXXX/X, C. L., zastúpený: JUDr. Marián Ďurina, advokát, so sídlom Sibírska 4, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. SELUZ-7-3/2017-OdSP zo dňa 18. apríla 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 26Sa/6/2017-215 zo 7. apríla 2020 t a k t o

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 7. apríla 2020, č. k. 26Sa/6/2017-215 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti opatrenia žalovaného č. SELUZ-7-3/2017-OdSP zo dňa 18. apríla 2017, ktorým žalovaný reagoval na žiadosť žalobcu zo dňa 23. marca 2017 označenú ako „Žiadosť o vydanie osvedčenia alebo potvrdenia“ tak, že žalobcom požadované potvrdenie z dôvodov uvedených v predmetnom opatrení nevydal.

2. Krajský súd svoje rozhodnutie v podstatnom odôvodnil tým, že list (opatrenie) žalovaného č. SELUZ-7-3/2017-OdSP zo dňa 18. apríla 2017 (ďalej tiež „opatrenie“) nevyhodnotil ako rozhodnutie, ale len ako úkon správneho orgánu, ktorého obsah nemá autoritatívny vzťah k žalobcovi a správny orgán (žalovaný) v predmetnej veci nevystupoval v úlohe vykonávateľa štátnej moci, ale v pozícii oznamovateľa. Krajský súd dospel k záveru, že opatrením žalovaného, ktoré malo charakter neformálneho oznámenia (vysvetlenia), sa žalovaný správny orgán nedotkol právnej sféry žalobcu a

nespôsobil žiadnu zmenu jeho právneho postavenia. Krajský súd uzavrel, že opatrenie žalovaného nebolo spôsobilé vyvolať účinky ako opatrenie vydané správnym orgánom v správnom konaní a teda nie je preskúmateľné súdom.

3. Krajský súd postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP žalobu odmietol s tým, že žalobcom napadnuté opatrenie nepodlieha súdnemu prieskumu v zmysle § 7 písm. b) SSP, keďže sa ním nerozhodlo o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

II.

4. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Dôvod kasačnej sťažnosti žalobca v jej úvode vymedzil slovami: „Dôvodom na túto kasačnú sťažnosť je najmä to, že Krajský súd v Žiline vec nesprávne právne posúdil, resp. že podanie bolo odmietnuté nezákonne a jednak aj preto, čo so žalobou robil takmer 3 roky, aby došiel k takémuto záveru? Tým prišlo zo strany súdu k procesnému postupu, ktorým žalobcovi bolo znemožnené, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.“.

5. Žalobca v ďalšom v kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd postupoval nesprávne, keď žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol. Dôvodil, že právomoc súdu mohla byť posudzovaná podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP (správna žaloba v sociálnych veciach) alebo podľa § 6 ods. 2 písm. f) SSP (žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy). V tejto súvislosti uviedol, že krajský súd sa „... mal riadne zaoberať jeho žalobou, lebo išlo o preskúmanie opatrenia orgánu verejnej správy, resp. ochranu pred iným zásahom orgánu verejnej správy - keďže (ne)konanie žalovaného (MO SR) sa priamo dotýka alebo ak sa môže dotknúť práva, právom chránených záujmov žalobcu.“.

6. Žalobca v kasačnej sťažnosti uviedol, že opatrenie má charakter rozhodnutia a malo byť predmetom súdneho prieskumu. Toto tvrdenie podporil úvahou, že „ak by žalované MO SR vydalo také potvrdenie (že 1. a 2. ročník VSOŠ má byť posudzovaný jednak ako výkon služby a jednak ako výkon I. kategórie funkcií), tak by išlo o rozhodnutie, ktoré by podliehalo súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva - ale ak takéto potvrdenie žalované MO SR nevydalo, tak už „odrazu“ nejde o také rozhodnutie s možnosťou prieskumu v správnom súdnictve.“. Žalobca dôvodil, že potvrdenie resp. rozhodnutie, o ktoré žalovaného žiadal nie je jeho svojvoľnou či šikanóznou požiadavkou, ale ide o potvrdenie, na ktorom priamo závisí ďalší postup žalobcu v konaní pred Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia.

7. V závere kasačnej sťažnosti žalobca navrhol, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

III.

8. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním z 22. mája 2020. K žalobcom uvádzaným dôvodom kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol, že „Hoci žalobca v kasačnej sťažnosti konštatuje, že uznesenie Krajského súdu v Žiline napáda z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a j) SSP ... z jej obsahu, podľa ktorého sa podanie posudzuje, je však nepochybné, že žalobca neuvádza žiadne reálne dôvody kasačnej sťažnosti, sťažnostné body, ktoré by mohli byť subsumované pod ustanovenia § 440 ods. 1 SSP.“. Tento záver žalovaný podporil tvrdením, že žalobca neuviedol žiadne konkrétne jemu patriace procesné práva, ktorých uskutočňovanie mu malo byť nesprávnym postupom krajského súdu znemožnené do takej miery, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rovnako tak podľa žalovaného žalobca neuviedol právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a ani nevymedzil žalobcom tvrdenú nezákonnosť odmietnutia podania zo strany krajského súdu. Žalovaný ďalej uviedol, že podľa jeho názoru sa dôvody kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a § 440 ods. 1 písm. j) SSP „logicky vylučujú“.

9. Dospejúc k záveru, že krajský súd sa v kasačnou sťažnosťou napadnutom uznesení vysporiadal so všetkými skutočnosťami a dospel k správny skutkový a právny záverom žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

10. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril podaním z 10. júna 2020. Priestor venoval najmä analýze ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov) v kontexte s ustanovením čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Bez uvedenia relevantných súvislostí s prejednávajúcou vecou žalobca v závere svojho vyjadrenia konštatoval, že „Nečinnosť MO SR, ako aj ničotnosť niektorých jeho rozhodnutí (oznámení) výrazne ovplyvňujú postavenie žalobcu, pričom toto ovplyvnenie jednoznačne vyplýva z faktu, že v tomto prípade môžeme v konečnom dôsledku vraviť o jave denegatio iustitiae - odopretia spravodlivosti.“.

IV.

11. Na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov od 1. augusta 2021 prešiel výkon súdnictva z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu. Podľa § 11 písm. h) SSP rozhoduje najvyšší správny súd o kasačných sťažnostiach. Najvyšší správny súd teda ako súd kasačný (§ 11 písm. h) SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

12. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP, je opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

14. Podľa § 3 ods. 1 písm. e) SSP, je iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

15. Podľa § 7 písm. b) SSP, správne súdy nepreskúmajú správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak..

16. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

17. Senát najvyššieho správneho súdu konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Následne kasačný súd preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 SSP potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná.

18. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá SSP] vyplýva procesná povinnosť žalobcu s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti [sťažnostný návrh podľa § 445 ods. 1 písm. d) SSP] objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 445 ods. 1 písm. c) SSP]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd, preskúmavajúci kasačnú sťažnosť smerujúcu proti rozhodnutiu správneho súdu rozhodujúceho o správnej žalobe, nekoná nad rozsah (§ 453 úvod SSP), ktorý žalobca vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatnenými dôvodmi, ale tiež musí preskúmať opodstatnenosť predloženého dôvodu, resp. v prípade väčšieho počtu, či sú dôvody v kasačnej sťažnosti uvedené oprávnené. To však neplatí v prípade, ak správny súd rozhodoval v konaní o správnej žalobe v sociálnych veciach (§ 6 ods. 2 písm. c) SSP), na ktoré konanie sa vzťahuje špecifický režim podľa § 199 a nasl. SSP. Špecifikum konania o správnej žalobe v sociálnych veciach je následne reflektované aj do ustanovení upravujúcich rozsah prieskumu kasačným súdom, keď kasačný súd nie je viazaný sťažnostnými bodmi (§ 453 ods. 2 SSP prvá veta za bodkočiarkou), ktoré sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol. Kasačný súd teda v rámci svojho prieskumu ďalej postupoval podľa ustanovenia § 453 ods. 2 SSP prvá veta za bodkočiarkou.

19. Vo svetle skutočností uvedených v predchádzajúcom bode posúdil najvyšší správny súd dôvody kasačnej sťažnosti, ktoré žalobca vymedzil v prvom odseku kasačnej sťažnosti bez referencie na príslušné ustanovenia Správneho súdneho poriadku slovami „... Krajský súd v Žiline vec nesprávne právne posúdil...“; „... podanie bolo odmietnuté nezákonne ...“ a „... žalobcovi bolo znemožnené, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ...“.

20. V uvedenej súvislosti z napadnutého uznesenia krajského súdu pre kasačný súd vyplýva, že krajský súd žalobu odmietol, avšak žalobca popri dôvode uvedenom v § 440 ods. 1 písm. j) SSP (podanie bolo nezákonne odmietnuté) explicitne položil dôraz na dôvod zakotvený v ustanovení § 440 ods. 1 písm. g) SSP, t. j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Zákonodarca pre účastníka súdneho prieskumu ponúkol prostredníctvom ustanovenia § 440 ods. 1 SSP dostatočne jasnú a prehľadnú hierarchiu dôvodov zoradených pod písm. a) až j) a umožňujúcich nespokojnému účastníkovi (žalobcovi) napadnúť prostredníctvom kasačnej sťažnosti zákonnosť rozhodnutia krajského súdu. Hoci kasačný súd nespochybňuje, že v niektorých prípadoch môže žalobca na obranu svojich práv využiť aj viaceré dôvody kasačnej sťažnosti zakotvené v citovanom ustanovení, dôvody uvedené v § 440 SSP pod písmenami g) a j) sa logicky vylučujú. Na túto skutočnosť ostatne správne poukázal aj žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti. Pre kasačný súd je jednoznačné, že zámerom zákonodarcu v prípade dôvodu uvedeného v ustanovení § 440 ods. 1 písm. g) SSP bolo umožniť sťažovateľovi spochybnenie súdneho rozhodovania v merite veci, t. j. vadnej aplikácie možno nesprávne určenej hmotnoprávnej normy na dostatočne zistený skutkový stav; naopak v prípade dôvodu uvedeného v ustanovení § 440 ods. 1 písm. j) SSP zákonodarca sledoval umožniť spochybnenie procesného názoru správneho súdu pri aplikácii konkrétnej procesnej normy, ktorá výnimočne oprávňuje správny súd na odmietnutie súdnej ochrany vzhľadom na nesplnenie procesných podmienok zabezpečujúcich riadnosť súdneho prieskumu negatívne vymedzených pod písm. a) až h) v odseku 1 § 98 SSP. Za uvedeného procesného stavu (kedy kasačná sťažnosť smeruje proti uzneseniu, ktorým krajský súd žalobu s odkazom na ustanovenie § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol) sa preto kasačný súd nemôže zaoberať sťažnostnými bodmi pri dôvode vymedzenom sťažovateľom podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP ale môže ich zobrať do úvahy pri vyhodnotení dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. j) SSP.

21. Pri posudzovaní dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. j) SSP najvyšší správny súd vychádzal z toho, že režim súdnej ochrany poskytovanej v správnom súdnictve vychádza z princípu, že každé právoplatné rozhodnutie orgánu verejnej správy je preskúmateľné súdom, pokiaľ zákon neustanovuje opak. Správny súdny poriadok výslovne zo súdneho prieskumu v správnom súdnictve negatívnou enumeráciou (§ 7 SSP) vylučuje niektoré typy sporov, ktorých základ je spojený s výkonom procesov vo verejnej správe alebo ich dôsledkami. Na túto úpravu nadväzujú jednotlivé ustanovenia § 98 SSP, ktoré kogentne prikazujú správne súdu, v ktorých situáciách musí odmietnuť

začať súdne konanie vo veci vymedzenej podaním. Je to súčasne jeden z mála efektívnych filtračných mechanizmov správneho súdnictva zameraných na potlačenie zahltenia súdnej moci tzv. spormi s bagateľným alebo neopodstatneným významom pre spoločnosť.

22. Z obsahu kasačnej sťažnosti vyplýva, že základnou spornou otázkou bolo začlenenie správnu žalobou napadnutého opatrenia žalovaného č. SEĽUZ-7-3/2017-OdSP zo dňa 18. apríla 2017 do systému úkonov verejnej správy. Podstatou krajským súdom preskúmaného opatrenia (listu) je odpoveď na žiadosť žalobcu, aby žalovaný vydal individuálny správny akt, ktorý by svojou formou mal byť potvrdením alebo osvedčením žalobcom tvrdených skutočností. Abstrahujúc podstatu uvedenej komunikácie žalobcu a žalovaného z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca sa podaním (v rozsahu 19 strán) zo dňa 23. marca 2017 označeným ako „Žiadosť o vydanie osvedčenia alebo potvrdenia“ domáhal, aby mu žalovaný vydal „... potvrdenie alebo osvedčenie o tom, že 1. a 2. ročník môjho štúdia na VSOŠ bol jednak službou a jednak výkonom I. kategórie funkcií.“. Na túto žiadosť žalobcu reagoval žalovaný listom, ktorý koncipoval ako vysvetlenie („Po posúdení Vašej žiadosti prijmite nasledujúce vysvetlenie:“) a v ktorom uviedol dôvody prečo požadované potvrdenie vydať nemôže. V závere listu žalovaný uviedol, že „Nakoľko zaradenie do kategórie funkcií bolo upravené priamo ustanoveniami zákona, nie je možné predmetnú zákonnú úpravu nahradiť žiadnym potvrdením či osvedčením a týmto spôsobom zmeniť zákonom stanovené zaradenie Vášho štúdia v 1. a 2. ročníku na VSOŠ z III. pracovnej kategórie do I. pracovnej kategórie, resp. do I. kategórie funkcií.“. Najvyšší správny súd toto „vysvetlenie“ žalovaného posúdil (z hľadiska jeho obsahu) ako odmietnutie vydať žalobcom požadované potvrdenie alebo osvedčenie.

23. Pre potreby posúdenia správnosti aplikácie ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g) SSP v spojení s ustanovením § 7 písm. b) SSP krajským súdom považoval najvyšší správny súd za dôležité zaoberať sa podstatou žiadosti žalobcu, ktorá viedla k vydaniu správnu žalobou napadnutého opatrenia žalovaného. Žalobca účel žiadosti koncipoval v jej úvodnej časti slovami „V dôsledku množstva neprestajne nepresných informácií pochádzajúcich z dielne MO SR sa mnohí vojenský vyslúžilci dnes musia sporiť so Sociálnou poisťovňou o svojich oprávnených dôchodkových nárokoch, ktorá im štúdiom v 1. a 2. ročníku Vojenskej strednej odbornej škole uznáva len ako málo bonitnú III. pracovnú kategóriu a nie ako ostatnú (resp. inú službu) vojenskú službu v I. resp. II. kategórii funkcií. Výrazne ich to poškodzuje ...“. Žalobca sa žiadosťou domáhal od žalovaného vydania „osvedčenia alebo potvrdenia“, ktorým by tento „autoritatívne“, so zámerom primäť príslušné správne orgány k zmene ich rozhodovacej praxe, poskytol výklad ustanovení dotknutých právnych predpisov (napr. zákon č. 92/1949 Zb. Branný zákon; zákon č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov; zákon č. 63/1978 Zb. o opatreniach v sústave základných a stredných škôl; zákon č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení). Na vydanie takéhoto osvedčenia alebo potvrdenia však žalobca nemá nárok, rovnako tak žalovaný nemá povinnosť resp. kompetenciu takéto potvrdenie alebo osvedčenie vydať. Z podstaty veci teda správnu žalobou napadnuté opatrenie žalovaného nie je aktom orgánu verejnej správy, ktoré by malo povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach žalobcu.

24. Podľa najvyššieho správneho súdu dospel krajský súd k správne záveru, keď uzavrel, že „Posudzovanie jednotlivých dôb poistenia sa premieta do rozhodnutia o dôchodkovej dávke a ich namietanie, resp. domáhanie sa uznania určitého obdobia ako sociálneho poistenia, resp. jeho zaradenia na účely dôchodkového zabezpečenia do I. (II.) kategórie funkcií je predmetom prieskumu v rámci preskúmania zákonnosti o dôchodkovej dávke. Až takéto konanie možno vyhodnotiť ako administratívne konanie tak, ako ho vymedzuje ust. § 3 ods. 1 písm. a) SSP a v rámci tohto konania prípadné neuznanie obdobia dôchodkového poistenia možno vyhodnotiť ako zásah do práv žalobcu a vydaný akt ako rozhodnutie prípadne opatrenie preskúmateľné súdom.“. Najvyšší správny súd v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný nemá zákonom upravenú právomoc rozhodovať v oblasti dávok dôchodkového zabezpečenia vojakov. V danom kontexte až prípadné rozhodnutie vydané v konaní o dávke dôchodkového zabezpečenia vojakov, na ktoré je však príslušný iný oprávnený orgán, by bolo takým rozhodnutím, ktoré podlieha prieskumu zo strany správneho súdu. Krajský súd teda správne vyhodnotil podmienky konania tak, že nejde o spôsobilý predmet v súdnom prieskume v zmysle § 7 SSP.

25. Nakoniec najvyšší správny súd posúdil žalobcom tvrdený dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, pričom vychádzal z toho, ako tento kasačný dôvod žalobca obsahovo vymedzil. Je treba dať za pravdu žalovanému, ktorý v tejto súvislosti vo svojom vyjadrení uviedol, že „Žalobca neuviedol žiadne konkrétne jemu patriace procesné práva, ktorých uskutočňovanie mu malo byť nesprávnym postupom Krajského súdu v Žiline znemožnené, a to až do takej miery, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ...“. V podstatnom žalobca dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP obsahovo vymedzil jednak v jej úvodnej časti (kde tento dôvod kasačnej sťažnosti spájal s celkovou dĺžkou trvania súdneho konania na krajskom súde), jednak v jej záverečnej časti, v ktorej stroho uviedol, že „Ak sa teda Krajský súd v Žiline priklonil v takejto situácii len na stranu žalovaného bez toho, aby čo i len náznakom právne posúdil argumentáciu žalovaného (správne žalobcu), tak ide o porušenie práva na spravodlivý proces.“. Uvedený dôvod kasačnej sťažnosti v medziach sťažnostných bodov nepovažuje najvyšší správny súd za naplnený a preto ho na základe nižšie uvedených právnych argumentov odmietol.

26. Najvyšší správny súd pritom vychádzal z limitov doktríny absencie zásadného vysvetlenia podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Prvým limitom je to, že ide o také vady v odôvodnení napadnutého uznesenia, keď toto neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (napríklad rozsudok ESLP z roku 2009 vo veci Sutyazhnik proti Rusku,), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (napríklad rozsudok ESLP z roku 2003 vo veci Ryabykh proti Rusku). Druhým limitom doktríny absencie zásadného vysvetlenia [najmä rozsudok ESLP vo veci Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr García Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)] je právny názor, že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu a na to nadväzujúce kasačného súdu (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

27. Z vyššie uvedených dôvodov, najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobcu postupom podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

28. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP <aspi://module='ASPI'&link='162/2015%20Z.z.%2523467'&ucin-k-dni='30.12.9999'> v spojení s § 167 ods. 1 SSP <aspi://module='ASPI'&link='162/2015%20Z.z.%2523167'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) a žalovanému ich nepriznal, lebo nebola splnená podmienka výnimočnosti na jeho strane (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

29. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

